

UVODNIK

Pomorska angleščina je del angleškega jezika za posebne namene. Vključuje pet podpodročij, ki so angleščina za navigacijo, angleščina za pomorsko poslovanje, angleščina za pomorsko pravo, angleščina za ladijske strojnike in angleščina za ladjedelništvo (Bocanegra-Valle, 2013).

Tako kot vsi jeziki za posebne namene je tudi pomorska angleščina v službi strokovne skupnosti, s katero je povezana, to pa so govorci znotraj širše pomorske skupnosti, tako pomorščaki na ladjah kot zaposleni v obalnih službah (Trenkner, 2000). Pomorska angleščina pa se od večine jezikov za posebne namene tudi pomembno razlikuje, saj je tesno vpeta v mednarodne konvencije in standarde. Produkt poučevanja pomorske angleščine tako določa Mednarodna konvencija o standardih za usposabljanje, izdajanje spričeval in ladijsko stražarjenje pomorščakov (STCW; IMO, 2010), medtem ko priporočeni proces poučevanja najdemo v Vzorčnem učnem načrtu 3.17 za pomorsko angleščino (IMO, 2015).

Pričujoča številka *Scripte manent* vsebuje dva članka, ki se osredinjata na angleščino za ladijske strojnike, ki pa je znotraj pomorske angleščine veliko manj preučevana kot angleščina za navigacijo.

V prvem izmed dveh člankov, *Kolokacije v angleščini za ladijske strojnike*, Mirjana Boruscinsky in Jana Kegelj v korpusu poslovnih elektronskih sporočil upraviteljev stroja tehničnemu oddelku ali ladijski družbi ugotavljata najbolj pogoste kolokacije. Na temelju rezultatov analize predlagata jezikovna opravila za obravnavo in vadenje kolokacij pri poučevanju ladijskih strojnikov ter posledično izboljšanje njihove kolokacijske zmožnosti.

V članku z naslovom *Standardizacija usposabljanja in ocenjevanja pri pomorski angleščini v sklopu mednarodno usklajenega na vsebino osredinjenega učenja in poučevanja* pa Annamaria Gabrielli ugotavlja, da kljub vpetosti v mednarodne konvencije učitelji pomorske angleščine še nismo standardizirali načinov ocenjevanja. Avtorica tako na temelju poučevanja pomorske angleščine na študijskem programu ladijskega strojništva v Kalmarju na Švedskem kot prvi korak k standardizaciji predlaga sistemsko uporabo na vsebino osredinjenega učenja in poučevanja in medučiteljsko sodelovalno poučevanje.

Po uvedbi 'manilskih' sprememb k STCW konvenciji leta 2011 je Mednarodna pomorska organizacija (IMO) začela s posodabljanjem vzorčnih učnih načrtov za vse predmete, vključno s pomorsko angleščino. Ta številka *Scripte manent* se tako zaključi z recenzijo Vzorčnega učnega načrta 3.17 za pomorsko angleščino (IMO, 2015), v kateri avtorica izčrpno opiše zgradbo vzorčnega načrta ter analizira njegove prednosti, prav tako pa tudi možnosti za izboljšave.

Violeta Jurkovič

Urednica

Vir

Bocanegra-Valle, A. (2013). Maritime English. V C.A. Chapelle (ur.), *The Encyclopaedia of Applied Linguistics*. Hoboken: Blackwell Publishing Ltd.

IMO. (2010). STCW. *Including 2011 Manila Amendments. STCW Convention and Code*. London: IMO.

IMO (2015). *Model Course: 3. 17 Maritime English, 2015 edition*. London: IMO.

Trenkner, P. (2000). Maritime English. An attempt of an imperfect definition. V *Proceedings of the 2nd IMLA Workshop on Maritime English in Asia*, 1-8. Dalian: Dalian Maritime University.